

Diary of JOY at Tokyo Keizai University

8-30 May 2016

8/5/16 เครื่องบินออกตอน 23.50 น. โดยประมาณที่ทำอากาศยานสุวรรณภูมิ นัดเจอกันตอน 21.00 น. อ.น้ำพรมาส่งถ่ายรูปกันเล็กน้อย อ้อลาคบครวกันเรียบร้อยก็เข้าไปเช็คอิน เจอขบวนแฟนคลับจุงกิเต็มกระจกไปหมด พวกนางมาเกาะรถตั้งแต่เย็นๆแล้วก็จะเกาะกันต่อไปทั้งที่จุงกิเข้าไปข้างในแล้ว5555 พวกเราเข้ามานั่งรอข้างใน แต่เก้าอี้เต็มเลยต้องนั่งพื้นกัน นับเป็นการเริ่มต้นที่ดีค่ะ ได้นั่งริมหน้าต่าง ฟังเพลงไปพลาง กลับไปพลาง เล่นเกมส์ไปพลางๆ

9/5/16 ตอนประมาณ 6 โมงเช้า แอร์ก็ได้นำอาหารเข้ามาเสิร์ฟเป็นบะหมี่ซีฟู้ด เค็มดีค่ะ ครั้วของอร่อย กรอบมาก แล้วเราก็มาถึงสนามบินนาริตะ เย่ อากาศดีมาก ชอบบบ คนเยอะมากต่างชาติเต็มไปหมด กว่าจะได้เข้าไปตรวจตม. คนที่มาขึ้นรับพวกเราคงรอจนเบื่อ จากสนามบินไปที่หอใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง กลับบนรถบัสกันต่ออีกแป๊บก็ถึงหอ คุณลุงเจ้าของหอน่ารัก สอนวิธีการแยกขยะ ングไปอีกจ้า มีหลายถังเหลือเกิน ถ้ามว่าจำได้ไหม บอกเลยว่าไม่555 พอสอนเสร็จก็แยกย้ายกันไปเก็บข้าวของ พวกเราได้อยู่ชั้น4 ในห้องดีงามมาก มีห้องครัวในตัวด้วย ห้องเล็กๆ อบอุ่น มีผู้หญิงคนหนึ่งชื่อ Coco มาช่วยพาพวกเราไปซูปเปอร์ อยู่ไกลมากกก เดินไปบ่นไป ฝนตกพริ้วๆทั้งวัน ธรรมชาติน่าถ่ายรูปมาก เขียวขจีสุดๆ มีครั้งแรกที่เราได้กินกันที่ญี่ปุ่นก็คือ...ผัดมามาคะ555 แล้วก็ตามด้วยแอแคร์ ไข่เยอะมาก มันดีมากแกร้ว

พักผ่อนกันอีกเล็กน้อย นัดกันออกไปหาข้าวเย็นกินกันตอน 1 ทุ่ม เดินกันงงๆ เพราะยังไม่รู้จักเส้นทาง แล้วก็ได้ร้านในที่สุด เป็นร้านอยู่แถวสถานีรถไฟ Takanodai แวะซื้อของมาทำอาหารเป็นมื้อเช้า กลับเข้าหอ เจอคนไทยนั่นก็คือ พี่โบ๊ทเฉยเลย ทักทายๆกัน แล้วก็แยกย้ายกันไปนอน

10/5/16 Itabashi Sensei นัดเจอกันที่ล็อบบี้ตอน 9.00น. นำบัตร Suica มาให้ และพาไปมหาวิทยาลัยโดยการนั่งรถบัส แล้วก็ต่อด้วยการเดินและเดิน และจบด้วยการเดินขึ้นเขา เหนื่อยมาก พอไปถึงก็ให้ไปนั่งรอที่ห้องรับรองเด็กต่างชาติ มีคนมาแนะนำประวัติคร่าวๆของมอ และแจกบัตรนักศึกษาชั่วคราวให้ พร้อมทั้งแนะนำมหาลัยในละแวกใกล้เคียงอีกด้วย ข้าวเที่ยงกินที่โรงอาหาร คนเยอะมากกก กินแกงกะหรี่ อร่อยใช้ได้ๆ ตอนบ่ายมีการแบ่งกลุ่มให้นักเรียนญี่ปุ่นพาชมในมอ รุ่นพี่น่ารัก ชวนคุยตลอด เลี้ยงหวานเย็นเราด้วย ไม่คิดว่าจะไม่เจอกันแล้ว เลยไม่ได้ขอไลน์ไว้ติดต่อ เสียใจเบาๆ กลับมาในห้องให้ช่วยกัน Discuss เรื่อง Convenience Store ระหว่างที่ไทยกับญี่ปุ่นว่าต่างกันอย่างไร คุยกันไม่รู้เรื่องเลย... แต่คุยเรื่องไร้สาระกันรู้เรื่องนะ555555 ตอนเย็นมี Welcome Party อาหารเยอะมาก คนก็เยอะมากด้วยเช่นกัน เขามีให้แก้วน้ำเป็นที่ระลึกด้วย จับกลุ่มคุยกันสนุกสนานเฮฮา เดินทางกลับหอพร้อม Coco ด้วยรถไฟ ปวดไหล่่มากกก

11/5/16 ตื่นกันแต่เช้าตรู่เพื่อจะไปกินข้าวเช้า 100 เยน ที่มอ ปรากฏว่า เขาปิด 8.50 น. เราเข้าใจกันว่าปิดตอน 9.00 น. อดกินจ้า5555 เลยต้องกินของในร้านขายของข้างโรงอาหารแทน Join Program เราได้นำชาไทยในรสชาติต่างๆไปให้ เขาชิม อาทิ องุ่น แก้วฮวย ลิ้นจี่ เป็นต้น พวกเขาตื่นเต้นมาก ตื่นเต้นกับ pretz รสลาบด้วยเช่นกัน55555 และเราก็ได้ชิม ชาของเขา ชาของเขาจะจี๊ดๆ และเขาก็บอกว่าชาไทยหวานมาก ตอนบ่ายไปสวนชาชื่อ Matsumoto นั่งรถไฟไปกับ Itabashi Sensei พาไปดูเครื่องจักรในการอบใบชา และชงชาให้กิน ไม่อร่อยอย่างแรง น้องบอกรสเหมือนปู55555 พอให้ชิมชาเสร็จก็พาไปเข้าร้านขายชาของเขาSensei ชื่อเกือบทุกอย่างที่เขาขาย เราเลยไม่ต้องซื้อกันเยอะ ซื้อของกันเสร็จ เขาก็แจกถุงพลาสติกให้พวกเราคนละใบ ให้ไปเด็ดยอดชากัน เราก็ไปเด็ดๆกันพอเป็นพิธีคนละนิดๆหน่อยๆ Itabashi Sensei บอกว่าเป็นโอกาสที่หาได้ยาก เขาจึงเด็ดได้เต็มถุงเลยยย55555 แล้วเราก็แยกย้ายกันกลับ แวะกินร้านโซบะ แถวๆหอ ร้านเล็กๆแต่ปริมาณไม่เล็กลงละคะ อิ่มตัวจะแตก ฟรุ้งฟริ้งมีเรียน 9.00 น. เราจะไปกินข้าวเช้า 100 เยนกัน

12/5/16 ณ เวลา 05.30 น. หรือ 03.30 น. ที่ประเทศไทย แสงแดดยามเช้าได้สาดส่องลอดหน้าต่างเข้ามาภายในห้อง และกระทบเข้ากับดวงตาของจอยอย่างจัง... ตื่นเลยค่า55555 อยู่ไทยไม่เคยตื่นเช้าขนาดนี้มาก่อน และเราก็ได้กินข้าวเช้า 100 เยนกันในที่สุด คลื่นมากๆ จี๊ดมากๆด้วยเช่นกัน กินทุกมื้อแบบนี้บวกกับการเดินขึ้นเขามาเรียนทุกวันคือผมมชั่วคราว ตอนเช้าเรียนภาษาญี่ปุ่นกับ Maeda Sensei น่ารักมาก ใจดี สวยด้วย เขาให้แนะนำตัวและทำโปสเตอร์เอาไว้แปะตรง ทางเดินมอของเขา และในโปสเตอร์นั้นก็มียี่ห้อของพวกเขาด้วย เย่... เรียนถึงเที่ยงก็เดินไปกินร้านเบอร์เกอร์กัน ตอน บ่ายไปNakano เป็นแหล่งอนิเมะ... สาวๆอย่างเราเลยไปเดินหาที่ถ่ายรูปและหาของกินกัน55555 สูญเสียไปเท่าไรแล้ว กับคำว่าชากาปอง ตู๋ไหนน่ารักหมูนมนั้เข้าไปคะ กลับมาหอกก็เย็นแล้ว วันนี้ฮอตมากคะ คนโทรมาคุยมากกว่า 5 คน คือ เราตื่นเช้าไหมละทุกคน ปล่อยเราไปนอนเถิด หนูงวงง

13/5/16 เข้านี้เราจะได้ใส่ชุดยูกาตะกัน เย่ เตรียมมกล่องไปพร้อมครับ ปรากฎตอนจะถ่ายรูป เปิดไม่ติดจ้า คือร้ายยเสียใจไปอีก ต้องฟังล่องคนอื่นแทน แง วิธีการใส่ชุดนั้นยุ่งยากมาก และใช้เวลานานมาก พวกผู้ชายแต่งกันเสร็จนานมากแล้ว ผู้หญิงยังแต่งไม่เสร็จ55555 แต่ใส่แล้วสวย ชอบคะ อี้ ถ่ายรูปเล่นกันทั่วมอ คนญี่ปุ่นก็มองกันแบบงงๆ ว่าพวกนี้มันทำอะไรกัน5555 ตอนบ่ายมีให้จัดดอกไม้ ต้องจัดให้เป็นรูปสามเหลี่ยมและต้องค่อยๆคิดค่อยๆปัก แต่พวกเรานั้นจัดกัน 5 นาทีเสร็จคะ... ศิลปะล้ำเลิศกันทุกคน จัดเสร็จเขาก็ให้ทุกคนยกดอกไม้ไปวางตามที่ต่างๆในมหาวิทยาลัย ตอนเย็นมีเรียนรู้อีกเกี่ยวกับพิธีชงชานิดหน่อยว่าวิธีการเป็นอย่างไรบ้าง ขนมอร่อยอีกแล้ว ขนมประเทศนี้เขาดีจริงๆ555555

14/5/16 ตื่นมาแบบมีน้มนๆ วันนี้ได้เข้าเมืองแล้วจ้า เริ่มจาก Shinjuku และต่อด้วย Harajuku เพื่อไปเดินงาน Thai Festival ไม่รู้งานของคนหรืองานของสุนัข สุนัขเต็มไปหมดเลย มีแต่พันธุ์น่ารักๆ คนเยอะมากทั้งชาวไทยและชาวญี่ปุ่น แต่พวกเราไม่ได้กินอาหารไทยกันเพราะแถวยาวมาก ชี้เกี่ยจต่อแถว5555 จากนั้นแวะไปถ่ายรูปกันที่ศาลเจ้าเมจิ แต่เขาปิดปรับปรุง5555 มีคนมาแต่งงานที่นี้ตั้ง 2 คู่แห่ซะ ปลายปลื้มได้ร่วมเป็นสักขีพยานกับพวกเขา55555 ต่อกันด้วย Shibuya ไปถ่ายรูปกับรูปปั้นฮาจิโกะ และก็นัดเจอเพื่อนที่ ABK ตอนกลางวันอากาศดีมาก ในเมืองอุ่นสบายเหลือเกิน ผู้คนมากมาย เดินกันมาทั้งวันแล้ว เรากลับบ้านนอกของเราไปพักผ่อนกันเถิด

15/5/16 วันนี้แยกกันเป็น2กลุ่ม มาญี่ปุ่นเราก็ต้องได้รองเท้ากลับไปใช้ใหม่คะทุกคน วันนี้พวกเราเลยจะไปตามล่าหา รองเท้ากัน เริ่มต้นที่ Kichijoji ไม่เจอรองเท้าแต่ได้ของจากร้าน Daiso คือไร55555 แต่ Daiso สาขานี้ใหญ่มาก โดนไป เยอะอยู่ ต่อด้วยไปหาร้านรองเท้าให้น้องที่ Harajuku ในร้านมีแต่คนไทย คนไทยเต็มไปหมดเลย น้องได้รองเท้ามา จำนวนหนึ่งคู่ถ้วน เย่ พี่ๆยังคงไม่ได้รองเท้า55555 แวะไปซื้อปลื้มผ้ากันเล็กน่อยที่ร้าน GU มันดีอีกแล้ว แต่เวลามีไม่มาก เลยอยู่ได้ไม่นาน ต่อกันด้วยที่ Ameyoko ของเยอะมากทั้งของกินและของใช้ นักท่องเที่ยวก็เยอะ เมล่อนอร่อย และ เกือบจะได้รองเท้าแล้ว แต่ไม่มีไซส์ เสียใจหนักมาก เริ่มหิวกันแล้วเลยไปกินข้าวหน้าปลาดิบที่ขึ้นชื่อหน้าหน้า ก็อร่อย อออยู่ๆ แต่ที่เด็ดคือร้านทาโกะยากิข้างๆจ้า เด็ดจริงอันนี้ คนต่อคิวกันยาวเป็นหางว่าว ทำกันสดๆร้อนๆ อร่อย ฟินนน กิน กันเสร็จก็แวะไปซื้อรองเท้าของเพื่อน แล้วก็กลับหอกัน สงสารน้องเดินกันเยอะมากวันนี้ พี่ขอโทษ555555

16/5/16 วันนี้เรียนภาษาญี่ปุ่น ตอนแรกตกลงกันว่าเราจะออกจากหอกันตอน 8.00น. ปรากฏว่ามีคนมาเคาะประตูตอน 6.00น..... เราเลยออกกันเช้าเกินไป ทุกคนจึงมีความอแงงัวเงียงงอนกันเกือบทั้งวัน กินข้าวเช้า 100 เยนที่มือ วันนี้เป็นแซลมอนแทนมีทบอล นั่งกินกับเจียบๆ พร้อมกับความง่วงนอน Maeda Sensei ให้อัดวิดีโอแนะนำตัวเอง และถามว่าอยากไปที่ไหน จากนั้นก็เรียนเกี่ยวกับศัพท์เรื่องเครื่องดื่มและภาชนะต่างๆรวมถึงรสชาติอาหารด้วย ตอนเที่ยงกินราเม็งในมือ คนต่อแถวเยอะมาก ป้าๆค่อยๆลุกเดินที่ละขามๆ คนอื่นที่สั่งข้าวกินกันหมดแล้ว เราเพิ่งจะได้ราเม็ง5555 ให้เยอะมาก รสชาติก็ญี่ปุ่นมาก กินไม่หมดต้องให้เพื่อนช่วยกิน ตอนบ่ายเรียนการตลาดกับ Tajima Sensei สอนเป็นภาษาอังกฤษสนุกสนาน เรียนได้แค่เรื่องสองเรื่องก็หมดเวลาแล้ว เลิกเรียนพวกเราก็ไปแวะซื้อของที่ห้าง Seiyu อยู่แถวๆสถานีรถไฟ Kokubunji เป็นห้างที่ของถูกมาก มี 2 ชั้น ของกินเยอะแยะเต็มไปหมด เนื่องจากว่าว่างตอนกลางคืนเลยเดินออกไปซูปเปอร์ซื้อของลดราคาอ้อ ได้ข้าวหน้าปลาไหล เทมปุระ ชูชิ ซาซิมิ และอื่นๆอีกมากมายกลับมา ตอนแรกว่าจะเก็บไว้กินเป็นอาหารเช้ากัน แต่พอเดินกลับถึงหอก็กินกัน ณ ตอนนั้นเลย55555

17/5/16 วันนี้ฝนตกเบาๆบางๆ อากาศเลยหนาวนิดหน่อย ตอนเช้าเรียนบัญชีญี่ปุ่นกับ Itabashi Sensei บัญชีเขาก็คล้ายๆกับของเรา สนุกสนาน ชอบๆ มีให้ออกไปเขียนรายรับ-รายจ่ายของตัวเองที่ญี่ปุ่นหน้าห้องด้วย555 ตอนเที่ยงกินข้าวหน้าหมูราดซอสอะไรไม่รู้หวานๆ อร่อยดี วันนี้เลิกเร็ว และไม่ได้มีแผนจะไปไหนกันต่อ จึงกลับหอมาพักผ่อนกัน แล้วก็ตื่นไปเดินซื้อของที่ซูเปอร์ตอนกลางคืนอีกครั้ง5555

18/5/16 ตอนเช้าเรียนพวกประวัติและเทคโนโลยีกับ Shibata Sensei ต่อด้วย Join Program และก็ได้ค้นพบว่าคนญี่ปุ่นในกลุ่มของเรานั้นพูดอังกฤษได้น้อยสุดจากทุกกลุ่มเลยจ้า เศร้าไปอีก แต่ไม่เป็นไรค่ะ เราจะสู้! รอดไม่รอดนี่อีกเรื่องหนึ่ง5555 ตอนเที่ยงออกมากินร้านโซบะเป็นร้านเล็กๆ แต่ให้เยอะมากอีกแล้ว ร้านโซบะทุกร้านจะให้เยอะใช้ไหมคะตอบ5555 อิ่มมากกก กลับขึ้นเขาไปในมอได้เรียนภาษาไทยจ้า555 อาจารย์เป็นคนญี่ปุ่นที่เรียนภาษาไทยมากกว่า 10ปี จึงพูดได้อย่างคล่องแคล่ว หน้าตาก็เริ่มเหมือนคนไทยแล้วด้วยเช่นกัน555 อาจารย์ให้พวกเราช่วยสอนคนญี่ปุ่นออกเสียงพยัญชนะต่างๆ กลุ่มเราน่ารักมาก ปลื้มมม คนญี่ปุ่นพูด งูไม่ค่อยได้กัน สอนไปฮาไป สนุกสนาน ปลื้มมาก แลกไลน์กันอย่างไว5555 ตอนเย็นชวนเพื่อนคนญี่ปุ่นมาที่หอ พวกเราทำอาหารไทยให้กิน มีลาบ กระเพราที่ใส่แครอท? ไก่กระเทียม และแกงส้มที่หน้าตาเหมือนแกงเลียง5555555555 เขาบอกอร่อยมากกก และพวกเราก็ได้กินข้าวเย็นเป็นกับข้าวที่พวกเขากินไม่หมดนั่นเอง5555 เล่นไฟกันนิดหน่อยแล้วก็เดินไปส่งพวกเขาที่สถานีรถไฟ Takanodai พวกเราจึงเดินเลยไปแวะซูเปอร์กันซะหน่อย แต่ว่าเราคงไปดึกเกินไป ไม่ค่อยเหลืออะไรให้ซื้อเลย(ของลดราคาโดนซื้อไปหมดแล้ว) ได้แซนวิชกลับมาแค่อันเดียว แง

19/5/16 เรียนภาษาญี่ปุ่น ให้ทำโปสเตอร์เกี่ยวกับอาหารไทย กลุ่มเราได้เรื่องก๋วยเตี๋ยว และได้เรียวเสมาช่วยเขียนคันจิ ให้55555 ตอนบ่ายไปฟรีเซ็นให้เพื่อนอีกห้องหนึ่งฟัง... พิคไปอีก พุดมั่วมาก5555 เพื่อนในกลุ่มคลาสนี้ก็น่ารักอีกแล้ว ชวนคุยตลอด แชนุ่นแชนุ่น เฮฮา ขำไม่หยุด ได้คุยกันแปบเดียว Sensei ก็ไล่พวกเราออกไป เพราะพวกเขาจะเรียนกัน ต่อ55555 แลกไลน์กันไม่ทันอีกแล้ว ทำไมพลาดบ่อยขนาดนี้ แง เสียใจ เนื่องจากว่าวันนี้เลิกกันเร็ว14.00 น. วันนี้เลยไป Tokyo Sky Tree กัน นั่งรถไฟหลายต่อมาก ก็เข้าเมืองนี่เนอะ เรามันเด็กบ้านนอกต้องทำใจ55555 กว่าจะถึงวงมาก ไม่ได้ขึ้นไปข้างบน แต่ได้ของฝากกลับมาแทน55555 ร้านอาหารในนั้นเยอะมาก ร้านของฝาก ร้านขนมเต็มไปหมด ถ้ามี เวลาอีกนิดคงจะดี มีอเย็นเรากินทงคัตสึร้านแถวนั้น แล้วก็วะซื้อเค้กกลับมากินที่หอ แพคเกจดีงามมาก ปลื้มม แต่รสชาติเฉยๆนะ55555 แล้วเราก็กลับมากันในดึกใหม่ ไปเล่นซากาปองกันอีกแล้ว มันเป็นผู้ของ Zootopia น้อยอยากได้ Nick แต่หมูนยังงักได้ Flash ฮาไปอีก555555555 ขนาดมีอีกครอบครัวนึงมาหมูนครอบครัวนั้นก็ยังได้ Flash แต่เขา เล่นรอบเดียวไง พวกเรา 3 คนยังไม่หยุดใจ ไปหมูนอีก ก็ยังคงได้แต่ Flash5555555555 จนเหรียญ 100 เยนหมด ถึง เลิกเล่นกัน เริ่มดึกแล้วเราเลยกลับหอกัน

20/5/16 ตื่นเช้าตรู่ไปที่สถานี Kokubunji เวลา 8 โมงเช้า เพราะว่าต้องไปโรงงาน Kirin ไปกับเพื่อนชาวญี่ปุ่นและ Shibata Sensei จากที่ที่เราอยู่บ้านนอกอยู่แล้วนั่งออกไปไกลกว่าเดิมค่ะ ใช้เวลาการเดินทาง 1.30 ชั่วโมง กลับกัน เพลิน Kirin เป็นโรงงานผลิตชาชื่อดังในญี่ปุ่น มีชาหลายชนิดเลย พวกเราได้เข้าไปดูกระบวนการผลิต แล้วเขาก็มีให้ ตอบคำถามโดยการเดินหาคำตอบจากอีกห้องหนึ่ง พวกเราก็ได้คำตอบนะ ได้คำตอบจากคนญี่ปุ่น55555 ได้ของที่ระลึกมา เป็นชาลิมิเต้คนะห่วย มีฉลากเป็นหน้าพวกเรา เย่ พอเดินดูจากอีกห้องหนึ่งเสร็จ เขาก็ให้เราไปกดตู้ชากินได้ฟรี 2 รส Sensei บอกให้ลองชาพีช เพราะว่าข้างนอกหายาก เราก็ซื้อค่ะ ไปกดชาพีชกับชากาแฟมา ชาพีชรสหอมๆ ชากาแฟก็ กาแฟดี5555555555 ชานมกระป๋องอร่อยมากๆ แต่ข้างนอกก็ไม่ค่อยมี ส่วนใหญ่จะมีแบบขวดพลาสติก จากนั้นก็ให้ออกแบบชาในจินตนาการ...5555555555 พอดูโรงงานเสร็จ เราก็ไปกินข้าวที่คาเฟ่แถวนั้น Sensei ต้องไปต่อเลยปล่อยพวกเราไว้กับเพื่อนชาวญี่ปุ่น ได้กินซีตอาหารกลางวัน แต่อันที่อยากกินกันทั้งหมดค่ะ555555 เหลืออยู่อันเดียวเลยต้องกิน

อันนั้น เพื่อนๆดูแลดีมาก ยกน้ำ ยกชุปมาให้ จ่ายค่าอาหารที่เป็นเศษให้ด้วย น่ารักกก กินเสร็จก็แยกย้ายกัน เรากับเพื่อนอีกคนนึงไปตามหารองเท้ากันต่อที่ห้าง AION สาขาโร้ไม่รู้ลืม...55555 เพื่อนไปตามหารองเท้าให้แม่กะพี่สาวได้กลับมาเต็ม เราก็ได้ด้วยเช่นกัน น้ำตาจะไหลลล แอบไม่ใช่สีที่ชอบได้แต่ก็โอเค ในไทยไม่มีคนใส่เป็นโอเค5555 กลับมากินร้านทงคัตสึแถวหอ มันดีมากแกร้ ร้านเล็กๆสไตล์ญี่ปุ่นแท้ๆ คุณลุงทำคุณป้าเสิร์ฟ ทงคัตสึเด็ดมาก กรอบมากๆ แต่ถ้ากินทุกวันได้เจ็บคอแน่ๆ5555 เรากินออมเลต อิ่มมาก ทำไมชอบให้กันเยอะ5555 เป็นอีกมื้อที่น่าประทับใจอ้อ กลับมาวางของที่ห้องและชาร์ตแบตกันนิดนึงที่หอแล้วออกไปกันต่อคะ กลัวไม่คุ้ม5555 ยาวไปครึ่งยาวไป ไป Ikebukuro กันต่อเป็นย่านกลางคืนจริงใจจริง คนเมาเต็มไปหมด5555 ไปอยู่ใน Game Center กันนานมาก หมาไปหลายพันเยน ไม่ได้อะไรติดมือออกมาเลยค่า รู้สึกเสียใจ เราทำอะไรลงไป... คุณลุงข้างๆเล่นแค่ 3 รอบได้หมี่พู่ห้อย ความยุติธรรมอยู่ที่ไหนน แง พอคะเลิกเล่นๆ กลับหอกันดีกว่า ระหว่างทางก็เจอคนเมานั่งอยู่ตามสถานี5555 แล้วพวกเราถึงหอกันตอนเที่ยงคืนกว่า5555

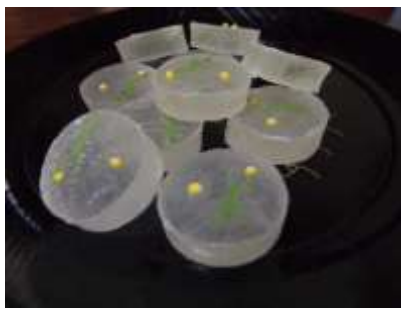
21/5/16 วันนี้ไปบ้านTajima Sensei มี Coco พาไป เขานัด10โมง เราแอบไปกันเลทนิดนึง แต่พอไปถึง Sensei ก็ยังไม่มา5555 เดินทางกันด้วยรถบัสไปที่บ้าน Sensei พาแวะวัดและศาลเจ้าแถวบ้านก่อนที่จะพาเข้าบ้าน บ้านเป็นคนโต อยู่ชั้น3 ห้องไม่ใหญ่มาก มีสุนัขอยู่2ตัว ชนมากวิ่งไปทั่ว แต่พวกนางดูเลยไม่ได้เล่นด้วย5555 ภรรยา Sensei ทำอาหารเตรียมไว้ให้หลายอย่างมาก พอกินข้าวกันเสร็จก็ให้ดูห้องของลูกคนเล็ก น้องเป็นโอตาคุ ห้องเป็นระเบียบเรียบร้อยมาก หนังสือการ์ตูนเพียบ ได้เจอหน้าน้องแปปนี่ น่ารักมาก เรียบร้อยมาก ป้าๆปี่ลืม5555 อยู่ในบ้านถึงเกือบ 4 โมงก็ออกไป Nakano กันต่อ มีเพื่อนชาวญี่ปุ่นมาร่วมแจมด้วย แต่แยกกันเดินแล้วจะมากันทำไม55555 ได้ของฝากนิดหน่อย แล้วก็แยกย้ายกันกลับ เพราะฝนจะตก

22/5/16 ได้ตื่นสายสุดวันแรกค่า 9.30 น. 5555 ตอนแรกนัดกะเพื่อนที่ ABK ไว้แต่เพื่อนติดทำงานเลยอดเจอ ฉายเดี่ยวเลยคับผม! เริ่มจากไป Asakusa คนเยอะมาก ของกินก็เยอะมากเช่นกัน มีที่ให้เดินเยอะมาก เดินวนไปค่ะ ของกินอร่อยๆทั้งนั้น อยากกินอีกกก มีร้านเมล่อน빙 อยู่ประมาณ3-5 ร้าน เป็นของขึ้นชื่อของเขา แต่คนไทยน่าจะไม่ค่อยชอบ เพราะมันไม่มีไส้(หรือเราไม่ชอบคนเดียว5555) เป็นขนมปังเปล่าๆ เคลือบน้ำตาล กรอบนอกนุ่มใน เดินจนถึงป้ายๆ ได้ของฝากกลับมาพอประมาณ ก็ไปต่อกันที่ Harajuku คนอย่างกะหนอน มีทุกชนชาติไทย จีน ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น เพลีนมาก แวะมันทุกร้าน5555 มีร้านเครปตามทางเรื่อยๆ แวะ Wego แปปนึงแล้วก็ค้นพบว่าเข้าไม่ถึงค่ะ เราคงไปกันไม่ได้กับ Harajuku Style 55555 เดินยันห้างข้างหน้าปิด ถึงจะรู้ว่าควรกลับ ได้เสื้อผ้ากลับมาเต็มเลย เย่ แวะกินร้านราเมงแถวนั้นก่อนกลับหออ คนขายใจดี ชวนคุยนิดหน่อย ให้เยอะอเคน ท้องจะแตกตาย ฝรั่งเศสๆคุยกันเสียงดังมาก เสียบรรยากาศหมดนะยู พอพวกเขาไปร้านก๊อปปี้ มีแต่เสียงชดราเมงแทน5555 นั่งกินอย่างสบายใจ แล้วก็กลับหอ พระจันทร์วันนี้สวยมาก เทียวคนเดียวก็ได้ชิมชั้บบรรยากาศอีกแบบนึง คือมันดี ชอบบบบ

23/5/16 เรียนญี่ปุ่นตอนเช้า ให้ฟรีเซ็นเรื่องซูเปอร์ไทยกับญี่ปุ่นต่างกันอย่างไร ได้ฮาภูมิมาช่วย กินข้าวเที่ยงกันที่ร้านโซบะร้านเดิม แต่วันนี้คนเยอะเลยได้ช้า กินกันภายใน 5 นาที ปากพองไปอีก แล้วก็วิ่งไปที่สวนข้างๆ เพราะมีพิธีชงชา พอไปถึงสวนก็ต้องจ่ายเงินค่าเข้าคนละ 150 เยน ต้นไม้เยอะแยะเต็มไปหมด บรรยากาศร่มรื่น มีคุณป้าคุณลุงคุณป้าคุณยายมาเดินชมวิว พวกเราไม่ได้ชงชากันเองได้แต่นั่งดู55555 ชมตอนแรกดูเหมือนจะแข็ง แต่พอตอนกัดเข้าไปอารมณ์คล้ายๆกุ้นแก้วบ้านเรา ไม่หวานมาก อร่อย ซากก็ไม่ขมเท่าที่คิด ออกแนวอร่อยเลยด้วยซ้ำ หรือว่าเป็นเพราะมันยังไม่ละลายหนอ55555 คนที่เข้าไปนั่งคนแรกเป็นคนสำคัญที่สุด เราเข้าไปนั่งคนสุดท้าย เขาเลยมากระซิบบอกว่าคนสุดท้ายก็สำคัญเหมือนกัน เวลาถ้าในห้องเกิดเรื่องอะไร เราจะได้รอดคนแรก ผิดๆ5555555 เราจะได้ช่วยและก็บอกคนอื่นให้มาช่วยได้ทัน Itabashi Sensei พาไปเลี้ยงซูชิที่ห้าง OIOI ต่อ เย่ บรรยากาศดี อาหารก็ใช้ได้ มีซูชิผักด้วย55555 แต่เรายังอึดกันอยู่เลยสั่งมาแบ่งกัน กินกันเสร็จเราก็กลับหอกัน แต่พอกลับมาถึงหอปุ๊บก็ดื่มมามากินบ๊ี้จ๋า55555

24/5/16 เป็นอีกหนึ่งวันที่ต้องตื่นกันแต่เช้า จริงๆก็ต้องตื่นเช้าเกือบทุกวันอะ บ่นทำไม55555 ไปสถานีรถไฟกับCoco เพื่อที่จะไปโรงงานกันกับเพื่อนชาวญี่ปุ่น และ Tajima Sensei ไม่ยิ่งใหญ่อย่างที่คิด ที่แรกๆที่ไปคือ Ito Yokado ที่ Kiba เป็นอารมณ์ห้างส่วนตัวของ7-11 ราคาของก็จะถูกกว่าห้างอื่น มาตั้งไกล มาดูแค่ว่าวางขา...55555 อธิบายเป็นภาษาญี่ปุ่นล้วน เด็กไทยงงซะ แปลไม่ออก ยืนมึนกันไป55555 พอเขาอธิบายเสร็จก็ให้เดินซื้อของในนั้น ในที่สุดก็เจอ Baskin-Robbins กินรส Popping Shower เคนตะเดินมาหาแล้วมอง เลยให้ชิมเขาเลยบอกว่ารสชาติที่ดีที่สุดญี่ปุ่น คนขายไม่เห็นแนะนำเลย ตาถึงจริงๆเรา55555 เป็น flavor of the month ด้วย จะมีเม็ดเปาะเปี๊ยะๆ กินแล้วจะเหมือนมีระเบิดจิ๋วๆ อยู่เต็มปากไปหมด55555 เสร็จจากที่ Kiba ก็ไปกินข้าวเที่ยงกินที่ Yosuya เรียวเฮพาไปกินข้าวหน้าไกด์ง เขาบอกอร่อยมาก อันนี้ขึ้นชื่อสุดๆ เป็นห้องๆให้นั่ง ห้องหนึ่งนั่งได้ 4 คน สงสัยลิ้นเราไม่ถึงกันเองอะ ฉะมากกก5555555 กินข้าวเที่ยงกันเสร็จก็ไปสำนักงานใหญ่ Ito Yokado บริษัทใหญ่มาก สวยด้วย เข้าไปนั่งฟังบรรยายเกี่ยวกับชาของเขาว่า

ที่มาเป็นอย่างไร ประโยชน์มีอะไรบ้าง เป็นภาษาญี่ปุ่นล้วนเช่นกัน หลับสิครับรออะไร... บรรยายเสร็จก็แจกชาเป็นที่ระลึกให้คนละ 2 ถ้วย ขอขอบคุณมากค่ะ5555 ก่อนจะแยกย้ายกันกลับ Tajima Sensei สั่งการบ้านค่ะ สั่งให้เขียนรายงาน คนไทยให้เขียนเป็นภาษาอังกฤษ 2 หน้า หรือ ภาษาญี่ปุ่น 1 หน้า คนญี่ปุ่นให้เขียนเป็นภาษาญี่ปุ่น 2 หน้า หรือ ภาษาอังกฤษ 1 หน้า ไหนคือความยุติธรรม555555 เขาไม่ได้แกล้งเราใช่ไหมอะ ไม่ได้เห็นเราหลับเลยสั่งงานใช่ไหมอะ ไม่เป็นไรค่ะ เราสามารถ เรื่องแก่นี้ถนัด อย่าดูถูกเด็กไทย55555 แล้วเราก็แยกย้ายกันกลับ กลับหอมาปั่นงานกันต่อ ทำไม่อยู่ทำงานเริ่มเยอะ เอ๊ะ หรือเราดองงาน555555

25/5/16 ตอนเช้า Shibata Sensei ถามว่าไปเที่ยวที่ไหนกันมาแล้วบ้าง และก็พาเดินไปทางข้างหลังมอ เพิ่งรู้ว่ามอ มีทางนี้ด้วย5555 พาไปดูวัดกับศาลเจ้าแถวนั้น สนุกน่ารักมาก เด็กๆก็เช่นกัน5555 บ้านของ Sensei อยู่แถวนั้น เวลามามอจึงมาทางนี้เป็นประจำ เขาเลยคุ้นชินทาง กลับมาต่อกันที่ Join Program ค่ะ Itabashi Sensei มีการแกล้งให้กินชาที่ขงจากน้ำส้ม ดีแค่ไหนที่ไม่พุ่งใส่หน้าคนอื่น5555 Sensei หัวเราะชอบใจได้แกล้งจอย Sensei มีความสุขจอยก็ดีใจค่ะ55555 ตอนเที่ยงกินกันในโรงอาหารอีกเช่นเคย เห็นมีเมนูใหม่ก็เลยลองกดดู ได้ข้าวต้มเฉยเลยจ้า5555 บิวเว่เค็มอร่อยๆ ตอนบ่ายเรียนไทย เริ่มแอบน่าเบื่อชนิดนึง แต่เพื่อนในกลุ่มน่ารัก เลยสนุกสนานอี๊ เรียนเสร็จก็นัดทำโปรเจกต์กันต่อ นัดกันที่ห้องสมุดปรากฏว่าห้องเต็มค่ะ ต้องไปใช้ห้องคอมแทน5555 นั่งทำกันถึง 6 โมงกว่าก็ขอลกลับไปทำต่อกันที่หอ เพราะหิวข้าวแล้ว5555 มื้อเย็นกิน Coco Ichibanya แถวสถานี Kokubunji รสชาติคล้ายๆที่ไทย ราคาก็พอๆกัน แต่มีเมนูเยอะกว่า แล้วก็มีแกงกะหรี่หวานด้วย แต่ไม่ได้ลอง พนักงานน่ารัก น่ารักทุกร้านจริงๆ กลับมาหอบ้านโปรเจกต์กับญี่ปุ่นกันต่อ

30/5/16 ตื่นมาแบบงงๆ นั่งจัดของอยู่นานกว่าจะปิดกระเป๋าหลง เหลือของไว้ให้น้องๆปีหน้าเต็มเลยคะในห้อง55555
ห้อง409 นะน้องนะ ทั้งขะกันเป็นรอบสุดท้าย ก็ยังจำไม่ได้อยู่ดีว่าถึงไหนเอาไว้ทิ้งอะไร55555 ลงไปรอรถบัสมารับตอน
12.00 น. เร็วเสแฉะมาให้พัดเป็นที่ระลึก นำร่ำกก5555 ถ่ายรูปกันเล็กน้อย Tajima Sensei ก็มาส่งพวกเราด้วยเช่นกัน
ให้ของฝากคุณลุงเจ้าของหอ โบกมืออำลากันเป็นที่เรียบร้อย 12.30 น. เราก็ขึ้นรถบัสกันไป Narita ฝนตกปรอยๆ เข้ากับ
บรรยากาศไปอีกกกก55555 ทำให้วันนี้อากาศเย็นๆ พอพวกเราถึงสนามบินก็เข้าไปซื้อของฝากกันต่อจ้า55555 แวะหา
ของกินรองท้องกันนิดหน่อย แล้วก็ขึ้นเครื่องกัน ไฟลท์นี้คนน้อย เลยเหลือที่เยอะ พีแอร์ใจดีเลยให้ย้ายที่นั่งได้55555 ได้
แพนงหมูกับไอศกรีมชาเขียว เป็นอาหารเย็น ขอขอบคุณผู้สนับสนุนอาหารในมือนี้จากการบินไทย นอนดูหนังฟังเพลงไป
เรื่อยๆ แปปๆก็ถึงไทยจ้า คำแรกที่ทุกคนพูดคือ ร้อน! ขนาดกลับมาตอนกลางคืนนะเนี่ย สวัสดิ์อากาศ30กว่าองศา ไม่ได้
เจอกันนาน55555 เครื่องลงก่อนเวลาที่กำหนด แต่ก็รอกระเป๋าทั้งนาน ของเราไปสุดท้ายเลยจ้า55555 ก่อนแยกย้ายกัน
ก็แวะถ่ายรูปกันเล็กน้อย เจอกันที่มอณะหนูๆ แล้วเราจะคิดถึงเธอนะญี่ปุ่น♥

